

rende Generalgouverneur udgav, ikke traadte i Kraft fra den 1ste Juli 1849, som den ærede foregaaende Taler, saaledes som jeg forstod ham, havde antaget, men fra 1ste April 1849. Det var nemlig kun en enkelt Bestemmelse af Anordningen, som angik Varer, som vare udførte fra et toldpligtigt Sted i Danmark, hvis i Kraft Træden blev udsat til den 1ste Juli; men den øvrige Deel af Anordningen, navnlig altsaa Bessætningen af Maismeel, traadte i Kraft den 1ste April. Derimod er Arbeidsreglementet underskrevet den 26de Januar 1849; der er altsaa dog kun 2 Måaneders Mellemrum. Discussionen synes hovedsagelig at have dreiet sig om Maismeel, og jeg vil, naagtet det hører til de enkelte Paragrapher, dog nødfages til allerede her at bemærke som Noget, der vedkommer Sagen i Almindelighed, at den Brits, eller Toldens Procentforhold til denne, som Generalgouverneuren har opstillet, er urigtig og grundet i en Feiltagelse, hvilket fremgaaer saavel af de Beretninger, der foreligge Regjeringen for et Gjennemsnit af 3 Aar fra 1ste Juli 1845 til ultimo Juni 1848, som efter de sidste Beretninger, ja endogsaa efter en, der er kommet i disse Dage fra Generalgouverneuren. Heraf seer man, at ved en rigtig Beregning af Tolden for Maismelet i Sammenligning med Indkjøbsprisen udgjør den ikke 15 men kun $8\frac{1}{2}$ pCt. Det er jo meget vanskeligt at sætte det høie Thing i fuldkommen Kundskab om Forholdet mellem den Betaling, som Arbeider-Reglementet fastsætter for den hidtil usrie Befolkning og saa de Livsforhold, de derfor kunne erhverve sig, saameget vanskelige, som Regjeringen selv langt fra ikke er i Besiddelse af alle de Oplysninger, som man i denne Henseende kunde ønske. Jeg skal imidlertid tillade mig at oplæse tvende Passus af Arbeiderreglementet, hvoraf jeg allerede troer, at det nogenledes vil fremgaae, hvorledes de første Livsforhold kunde kunne anslaaes at staae i Forhold til den tarmæssige Dagsbetaling; det hedder nemlig i §. 9 „en ugentlig Løn af 15 Cents om Dagen til enhver Arbeider af 1ste Klasse, 10 Cents til enhver Arbeider af 2den Klasse og 5 Cents til en Arbeider af 3die Klasse“ — der gaaer 100 Cents paa en Dollars, som er lig en Specie, altsaa en Cent om trent 2 Skilling; men saa kommer den næste Passus, som jeg beder særdeles at lægge Mærke til: „Hvor den sædvanlige Ration af Meel og Silb efter fælles Overenskomst er bleven modtaget for en Deel af den Arbeideren tilkommende Løn, skal fuld ugentlig Ration tages for 5 Cents om Dagen eller 25 Cents om Ugen“. Det fremgaaer altsaa deraf, at en fuld Ration af Meel og Silb regnes ikke at være mere end en Trediedeel af Arbeidslønnen for en Arbeider af første Klasse, end Halvdelen af Lønnen for en Arbeider af anden Klasse, men lige med Lønnen for Arbeidere af 3die Klasse, som ere de allerringeste. Men jeg maa derhos bemærke, at Arbeidslønnen bestaaer ikke alene i Pengebetaling, men det er desuden bestemt, at Arbeiderne skulle have „Brugen af et Hus eller Beboelsesleilighed for dem og deres Børn, at bygges og holdes vedlige af Plantagen, men at holde i tilbørlig Orden af Beboeren“, endvidere „Brugen af et Stykke Jord, 30 Quadratfod, som sædvanlig for enhver Arbeider af 1ste og 2den Klasse, eller om det er Jordlob, der ikke ombyttes, og til 50 Fod i Quadrat. Arbeidere af 3die Klasse ere, om der maatte blive dem tillagt nogen Jordlob, dog ikke berettigede til nogen saadan“. Jeg turde maaffee ogsaa fremhæve paa Sagens nærværende Standpunkt, at den Lov, der er Spørgsmaal om nu at skulle vedtages af det høie Thing, maa dog antages at skulle have en langt større Værdighed end det Arbeider-Reglement, som jo, vistnok forøvrigt med Grund, tillægges saa megen Vægt. Dette Arbeiderreglement kan Regjeringen ikke ansee for Andet end aldeles midlertidigt. Naar man nu vil fravige en ellers i sit Princip som rigtig erkjendt Beslutning alene af Hensyn til, at dette Arbeiderreglement midlertidig foreskriver en vis Dagsbetaling for Arbeideren, hvorved Arbeideren hindres i at gjøre sig sit Arbeide saa vel betalt som muligt, da mener jeg, at den hele Anledning til at opgive den Beslutning, som af Regjeringen er foreslaet, falder væk, naar dette Arbeiderreglement om kortere eller længere Tid modificeres, og Regjeringen har virkelig Grund til at nære det Haab, at det ikke skal behøves altfor længe, da de colo-